i fuldstændig uvidende og om
Undersøgeren vil være det sam-
mindre han udfører sit Arbejde
dighed og Iherdighed. Bevilg-
viser at den totale Sum for
for Senatets Bedkom-
$1,018,714.90 imod Husets
708.30. Disse Talstørrelser ere
ende naar man tager i Betragt-
er er 88 Senatorer imod 335
entanter.

idste Danmarks-Post.

gt Bogtrykkeri. Bønne-
Bogtrykkeri i Silkeborg er if.
b. A. Av" nylig solgt til Sko-
er Johansen, Silkeborg og 7000
Til Hr. Bønnelykkes Bogtryk-
ikke knyttet noget Blad og Bog-
et hører til de mindre, hvad Pri-
ner om.

kpakker til de nordame-
ske Fristater. Indtil videre
pakker indeholdende brugte Klæd-
pakker eller Husgeraad, ikke kunne
i de nordamerikanske Fristater,
ndre de er ledsagede af en af Af-
tedets Øvrighed udfærdiget og
nestesegl forsynet Attest om, at
i Afsendelsesøjeblikket hersker Ko-
a det paagjældende Sted.

øset ihjel. Den 25. Jan.
Jens Espersen Møller fra
ed sporløst. Da man antog, at
en eller anden Maade var for-
søgte man if. „Skive Folkebl."
, hvor man antog, det kunde væ-
igt at finde ham; men først i Fre-
ndt man ham liggende død paa
Hede, hvor han sandsynligvis er
ihjel.

repenge. For en Sum af 10,-
har, if. „Kjøbhv.", Opfinderen
thoden til Fremstilling af Brød
jælp af rendyrket Gær, „Cand.
" Schiøtz-Christensen, lært to
anere, hvorledes Fabrikationen
r sig. Et Patent paa den samme
de vil efter alle Solemærker blive
til de samme to Herrer, for det
lille Vederlag af 90,000 Kr., dog
aa et noget senere Stadium.

rdet i Pilestræde. Assessor
holder stadig Forhør i Sagen an-
e Mordet paa Lars Hansen, dog
til uden synderligt Resultat.
d angaar Lars Hansens Lig, saa
te ifølge „Dannebrog" forløbig
live begravet; tværtimod har Poli-
nmodet St. Johannesstiftelsen om
nge som muligt at bevare Liget,
n har svaret tilbage, at for Oje-
var det, med den Kulde, vi nu
n let Sag.

Bisættelse. Gehejmekonferens-
Kammerherre J. Bruun de Ner-
s Bisættelse fandt Sted i Lørdags
nisons Kirke. Hs. Maj. Kongen
repræsenteret ved Gehejmeetatsraad
stand og Kronprinsen ved sin Hof-
Grev Moltke. Blandt det meget
Følge bemærkedes Ministrene,
tingets Formand og omtrent alle
tingets Medlemmer samt flere Fol-
smænd. Fra Svendstrup Gods
nkommen en Deputation og en Del
er. Kranse var bl. a. sendt fra
dstrup Gods og Funktionærer samt
ted og Omegns Sparekasse. Pa-
orensen talte. Søndag førtes Ki-
l Borup, hvor Begravelsen vil finde
paa Mandag.

anske i Berlin. If. en Berli-
korrespondance til „Trækfuglen"
Bladet „Deutsche Worte" omtalt
Maade, hvorpaa de danske i Berlin
e Juleaften i deres Foreningslo-
„Dansk Beværtning" i Bukover-
e. Bladet fortæller, hvorledes
Julle-Aften" holdtes ganske efter
Skik og Brug, endgsaa med et
mæssigt Grantræ, hvorom der
anset under Afsyngelsen af Natio-
nge. Derefter fik Danskerne deres
grød med Sod Ol" — (Bladet
ter det mærkeligt nok ikke til
vegrød) — og efter at der var sun-
Sang, serverede Værten „Aebel-
," hvorefter endnu fulgte „Haase-
ed Rodkohl."

rdefærd. Frøken Albertine Ben-
Besidderinden af Stamhuset Ben-
blev i Tirsdags jordfæstet fra Gjer-
Kirke under meget ugunstige Vejr-
forhold, men ikke destomindre
en særdeles talrig Deltagelse fra
og nær, saa det var let at mærke,
man forøvrigt vidste før, at den
e Stamhusbesidderinde var Gjen-
for en ualmindelig Højagtelse og
lje. Kirken var smukt pyntet fra
til nederst og oplyst af en Mang-
ghed af Lys, ligesom en ganske over-
lig Rigdom af Kranse, saavel fra
husets Funktionærer og Fæstere
ra mange andre Sider, vare hid-
Kirken var fyldt til Trængsel.
er iblandt Deltagerne vare mange Honoratiores, er en Selvfølge. Af de hjemlige kan nævnes Amtmanden og Borgermesteren i Grenaa samt flere af Egnens Præster i Ornat. Stedets Præst, Pastor Dyrhauge, holdt Ligtalen, der mindede om den afdødes Værd. Herefter foretog han Jordpaakastelsen i Kirken. Der var if. „Jyllandsposten" almindelig Flagning i Gjerrild paa halv Stang.

En kriminel Indskrift i Sønderjylland. At have en lille Indskrift paa sit Hus, særlig over Gadedøren, er en meget gammel Skik i Sønderjylland, og at denne Indskrift udtaler Beboernes personlige Følelser, maa anses for selvfølgeligt, skriver „Modersmaalet". Dette kan der i det mindste ingen Tvivl være om for Gaardejer Schmidts vedkommende i Kjøbenhoved Skov, som over sin Indgangsdør har anbragt de danske Sønderjyders Valgsprog: „Vi er danske og vil vedblive at være danske. H. A. Kryger". Fra den prøjsiske Amtsforstander i Rødding har Schmidt imidlertid nu faaet Ordre til at fjærne denne Indskrift, i modsat Fald at betale 30 Mark i Mulkt.

Andelsslagterierne. Slagelse Andelsslagteri har if. Meddelelse til N. B. Lørdag Formiddag afholdt Generalforsamling. Nettofortjenesten i 1892 har været 68,500 Kr. (Andelskapitalen er 150,000 Kr.) Tilførslen af Svin har været 30,400, hvilket er 8000 flere end i 1891. Henved Halvdelen af Svinene er leverede af Ikke-Andelshavere. Overskudet fordeles til Andelshaverne med 2 Kr. 50 Øre pr. leveret Svin.

Horsens Andelssvineslagteri har if. Telegram til Ritz. Bur. Lørdag afholdt Generalforsamlig. Slagteriet har i 1892 slagtet 18,977 Svin, deraf 12,268 Andelssvin og 6409 Kjøbesvin. Andelshavernes Overskud fastsattes til 3½ Kr. pr. Pd. slagtet Vægt. Seminarieforstander P. Bojsen, Gjedved, blev gjenvalgt til Formand.

En dansk Skrædder paa Eventyr i Norge. En dansk Skræddersvend ankom if. „V. G.", til Kristiania i December fra Sverig og fik Arbejde hos en Skræddermester. Af denne fik han en Del Penge paa Forskud i Syløn.

Imidlertid varede det ikke længe, før han forsvandt, og med ham forsvandt en 23aarig Pige fra Tvedestrand, som havde lært at kjende paa en Kafe i Kristiania.

Mesteren meldte Sagen til Polititet, der lod anstille Undersøgelser. Omsider kom man til Kundskab om, at Parret havde slaaet sig ned i Drammen. Ved Henvendelse til Politiet der blev de begge i Lørdags ført til Kristiania og indsat i Distriktsfængslet.

I Drammen havde imidlertid han og hans Pige gjort deres bedste Mesterstykke. De var taget ind paa et af Byens større Hoteller og levede som Ægtefolk. Han foregav, at han ventede en stor Pengesum fra Danmark og opgav desuden en Mand i en af Vestlandsbyerne, hos hvem han skulde have mange tusind Kroner til gode. Den godtroende Hotelvært tog det altsammen for gode Varer, og han lod ikke alene Parret logere, spise og drikke paa Kredit, men laante ogsaa Skræderen 600 Kr. kontant.

Under sit korte Ophold i Drammen var Skræderen i Færd med at kjøbe en større Landejendom i Strømmen Præstegjæld. For Ejendom og Besætning skulde han give 46,000 Kr., og Pengene skulde han betale den 30. Januar. Han fortalte, at han en af de første Dage ventede to større kostbare Heste, som han havde indkjøbt i Sverig. Men da de lod vente paa sig, forklarede han, at Vejene i Sverig nu i Sneiiden var saa smalle, at det ikke var voveligt at kjøre derfra i dobbelt Spænd med saa kostbare Dyr.

Han er 36 Aar gammel og har opgivet for Politiet, at han ejer et stort Gaardbrug i Danmark og mange Penge. Det var Parrets Hensigt nu først at gjøre en Tur til Tvedestrand og derfra til Kjøbenhavn, hvor Brylluppet skulde staa. Foreløbig bliver han dog nødt til at sidde fast i Kristiania, til han har gjort lidt nærmere rede for sig.

Galoscher.

Det er Galoschernes Tid nu. Der gives dem, der i disse Dage hellere ville gaa ud at spasere uden Hat end uden Galoscher.

En Galosche er en sejglivet, pramformet Gjenstand bredsnudet som et Næbdyr og fladbundet som en Tømmerflaade. Den laves af noget sejgt, tyndt Stof, som kaldes Gummi, og er lige saa vandtæt som en Flaske. Naar man har Galoscher paa, kan man gaa lige saa tørskoet over det røde Hav, som en gammeltestamentlig Jøde, vel at mærke paa en Tid, naar Vandstanden ikke er højere end en Tomme. Man staar brillant fast med Galoscher paa, uden at de dog særlig egne sig til at danse Spjatmazurka paa et bonet Gulv med. Jeg bør i Særdeleshed anbefale dem til Aalestangere, svære Damer, Præster og Indbrudstyve. Særlig for de sidstes Vedkommende gjælder det, at det hører til Sjældenhederne, at en Galosche knirker.

Galoschen er, fraregnet en Træskostøvle, noget af det solideste og varigste Fodtøj, der eksisterer. Den kan hamle op med en Elefant i Levedygtighed. Møl og Rust preller af paa den som en Ært paa en Panserplade, og en Mus forsøger kun en Gang at gnave i den. Den vil nemlig i Reglen miste hele Gebisset ved det første Forsøg; det bliver siddende i det sejge, eftergivende Stof som en Harpun i en Lervæg, og Galoschen tager ingen Skade deraf.

Nogle Galoscher ere laadne indvendig som en vendt Bjørn, og saa varme som en Kakkelovnskrog. De blive i de fleste Tilfælde fragtet af ældre Damer og dito Mandfolk, og man kan være vis paa, at til den fulde Udhaling til et Aar af den Slags Galoscher, hører der saa meget Pelsværk som til en Nordpolsekspedition. De uforede benyttes hovedsagelig af yngre Mennesker, der have Huller paa Støvlerne, og af enkelte ældre, som ikke have over ti Tusende om Aaret i Indtægt.

Naar en Galosche er ung, skinner den som en blank Støvle. Naar den har naaet en vis Alder, har den nærmest en Kulør som en død Sælhund for endelig i en Alder af adskillige Aar at blive saa gammel som en Mumie, er den lige tør indvendig og skyder Vandet som en Svineblære. Det skulde den i alt Fald være og kunne; det er jo nemlig dens Opgave her i Livet.

Men det er ikke altid — om end i de fleste Tilfælde — at det holder Stik.

Sam i „Aftbl."

Forholdsregler mod Kolera.

Meddelt af Cand. Med. Stensgaard.

Hvorledes skal man undgaa Smitten.

Koleraens Smitte udbreder sig udelukkende gjennem den Syges Afsondringer ved Opkastning og Diarrhoe. Som Følge heraf er det sunde Menneske ikke saa udsat for Smitten ved at berøre en Kolerapatient eller at være i Nærheden af en saadan, naar det 'da, vel at mærke, iagttager visse Forsigtighedsregler. Disse Forsigtighedsregler bestaa væsenlig i en regelmæssig og forsigtig Levevis og ved at iagttage den største Renlighed. Det er derfor i en Koleraepidemi endnu mere end ellers nødvendigt at sørge for, at Klæderne ere rene og at vaske Ansigt og Hænder saa ofte som mulig med Sæbe, særlig før Maaltiderne og efter at man har været i Berøring med Syge. Man bør ogsaa undgaa at spise i Værelser, i hvilke der befinde sig en Kolerapatient. Al Slags Udsvævelse og alt, hvad der kan matte, bør undgaas, det er nødvendigt at være maadeholden med Hensyn til Mad og Drikke og vogte sig for at gaa hjemme fra paa fastende Mave.

Undgaa Forkjølelse, da den let medfører Diarrhoe. Bær en efter Vejrliget indrettet tør og varm Klædedragt. Det er heldigt at gaa med Uldstrømper og et uldent eller Flonelsmavebælte. Man bør undgaa at ligge i Græsset om Sommeren, særlig paa Maven.

I Koleratiden maa man afholde sig fra at nyde umoden Frugt, halvt fordærvede Plante- og Kjødretter samt Drikkevarer af daarlig Beskaffenhed. I Almindelighed bør man ikke nyde noget, som har været udsat for Fluer og Støv, eller som har ligget i længere Tid og ikke været frisk. Skadelige kunde ogsaa være fede, raa og kolde, overhovedet alle svært fordøjelige Fødemidler samt alt hvad der tidligere har vist sig skadelig for Maven. Skade kunne: raa Frugter og Grøntsager, Surkaal. røget og urøget Pølse, Flæsk, Ost, varmt og ikke tilstrækkelig bagt Brød. Mælk bør man kun drikke kogt, men selv om den kun er kogt, kan den være skadelig for den. som ikke er vant til den Drik. — Bedst er det kun at spise fersk kogt Mad, og helst i Hjemmet. —

Den allerbedste Drik er kogt og siden afkjølet Vand eller et med ringe Tilsætning af Vin eller Kognak. Ukogt og urent Vand bør man undgaa, selv om man er nok saa tørstig. Man bør ikke stille sin Tørst paa en Gang med store Mængder Vand eller andre kolde Drikkevarer, særlig ikke naar man er meget varm eller udmattet efter en længere Tids Bevægelse. Et Glas Vin til Maden kan være gavnlig for dem, som ere vante dertil, men drikke til Overmaal er meget skadelig.

I en Koleraperiode bør man søge Lægens Raad for den aller ubetydeligste Forstyrrelse i Fordøjelsen, ligesom man bør være forsigtig med Anvendelse af afførende Midler.

De Mennesker, som først og fremmest bliver angreben af Koleraen, ere saadanne, som faa daarlig Føde og bo i smudsige Lejligheder; derfor bør man saa vidt som muligt sørge for bedre Føde, ren Luft, rene Værelser, Kjældere og Ritirader.

Man bør stadig have Opmærksomheden henvendt paa, at Koleraen hos et ellers sundt Menneske ikke optræder pludseligt — i ethvert Tilfælde for de allerflestes vedkommende —, men at de næsten altid en to eller flere Dage før Sygdommen bryder ud, viser sig Diarrhoe og andre Tegn. Det almindelige Symptom paa Kolera er Diarrhoe. Det er derfor i Koleratiden af den største Vigtighed, at man ikke forsømmer endog det allerubetydeligste Anfald af Diarrhoe; men straks spørge en Læge til Raads.

Hvis der tiltrods for alle Forholdsregler alligevel indfinder sig Diarrhoe, Tørst og almindelig Ildebefindende, saa bør den syge straks søge Lægens Bistand og iagttage nedenstaaende Forholdsregler til han kommer.

Hvorledes bør Kolerapatienten passes.

1) Man bør straks høre op med enhver som helst Sysselsættelse og lægge sig til Sengs; man bør ikke nyde noget; men kun søge at holde sig saa varm som muligt. Har man Smærte og Krampe i Underlivet, skal man lægge Poser med varm Havre eller Aske paa, da de mildne disse Lidelser og opvarme den Syge. Man kan ogsaa tage et varmt Bad, hvis dette lader sig gjøre i Hjemmet.

2) Den Syge skal drikke varm men ikke stærk The, almindelig eller Kamillethe, og det skader ikke at drikke en Theskefuld stærk Vin, Rom eller Brændevin.

3) Hvis der før Lægens Ankomst ikke er indtraadt nogen Lindring ved Hjælp af disse Midler, saa er det nødvendigt at tage nogle af de saakaldte "Koleradraaber."

4) Skulde Patienten faa Opkastning, saa giver man ham smaa Isstykker eller koldt Sukkervand.

5) Indtræder der Krampe, skal man gnide Legemet med et Stykke Flonel eller en blød Børste. Dette kan Patienten naturligvis ikke selv gjøre.

6) Den Kolerasyges Udtømninger bør optages i en Beholder, hvori der forud er kommet en rigelig Mængde Karbolsyre (carbolic acid.)

7) Naar Koleraanfaldet er forsvundet, saa er det nødvendigt at være meget forsigtig ved Nydelsen af Mad og Drikke. Man bør kun spise smaa Mængder af let fordøjelig Føde.

En Tur til Danmarks Hovedstad.

Skrevet for "Stjernen", af Nikly.

(Sluttet.)

Maaske skal jeg en anden Gang med "Stjernen"s Redaktørs Tilladelse fortælle lidt mere om Danmarks Oprindelse og dets Folk i Oldtiden, noget, som jeg altid har omfattet med stor Interesse.

Saa satte jeg Kursen til Christiansborgs Slotsplads, endnu vilde jeg se de gamle Karosser og Ekvipager, som gjemmes her. Det er kun Hovedfløjen, Branden berørte i 1885. Sidebygningerne ere meget vidtløftige, hvad man kan tænke sig, naar man ved at Ridebanen eller Gaardsrummet indtager omtrent en Tønde Land. I Vestfløjen findes Slotskirken og en Del Økonomibygninger; i Østfløjen har flere af Ministrene deres Kontorer, og her findes ogsaa de kongelige Vogne fra sidste Decennium. Den gamle Opsynsmand, der viste mig omkring, fortalte med synlig Velbehag hvilke Vogne de kongelige særlig yndede at kjøre i. Den ældste derinde var Frederik den Syvendes guldbeslagne Karet; saa var der Landauere og Charabancs, elegante men uden Prunk, der kunne rumme 20 Personer, ogsaa Prins Waldemars Ponnyvogn stod der. Men ovre i den vestre Længe staa Veteranerne. Her saa jeg Karoline Mathildes Karosse, der med sit Guldbeslag, udpolstrede Sæder og Betræk i Silke og Fløjl med indvævede Guldtraade er et smukt Kunstværk. Efter Datidens Skik hænger Fadingen i Læderremme, Fjedre kjendtes ikke den Gang. Frederik den Femte og Sjette og Christian den Ottendes Kroningsvogne tiltrække sig ogsaa Opmærksomhed ved deres ødsle Pragt, enkelte af dem ere kun brugte denne ene Gang — fortalte Opsynsmanden mig. Store Summer har de kostet, nu staar de gjemte hen som andet Skrammel. —

Saa gik jeg tilbage til mit Logi, hvor jeg traf min Ven, som helst vilde rejse hjem samme Aften, og jeg gav mit Samtykke om end jeg nok kunde have haft Lyst til at se noget mere af Hovedstadens Herligheder. Vi betalte vor Regning, der var meget moderat, naar man tager de opskruede Priser i Betragtning, der andre Steder maatte betales denne Sommer, og tog saa Afsked med den flinke Vært. Vi bar vort Tøj ned til en Kafe paa Halmtorvet, hvis Vært vi kjendte, og da Klokken kun var 6 og Toget først gik Kl. 9, besluttede jeg endnu en Gang at se Udstillingspladsen og Tivoli. I den tyrkiske Bazar kjøbte jeg et Par Mønter til min Samling, og fik mig en Kop Chokolade og Kaffen i Tilgift hos Cloetta, et andet Sted kjøbte jeg en Medalje som en Erindring om Besøget. Endelig havnede jeg ved Labyrinthen, som jeg tidligere Gange ikke havde faaet Kig paa. Lybyrinthen er et Budskads af Slyngplanter, hvorigjennem der snor sig Spadseregange, som alle skjære hinanden. Kort, en Labyrinth, som det er en Kunst at hitte ud af, naar man er kommen derind.

Jeg mærkede mig Stedet, hvor jeg var gaaet ind, og troede, sagtens at kunde finde ud igjen, jeg beundrede de smukke Løvhvælvinger, jeg saa paa Vandspringene, jeg saa paa Bustene af Niels Juel og Tordenskjold, Holberg og Vessel, Lundbye og Carstensen, de to sidste Grundlæggerne af Tivolis Ry, den første som Musikdirigent, den sidste som Administrator, og jeg glemte at passe paa Indgangen. — Jeg saa paa Uhret, den var over 8, saa jeg havde ikke lang Tid at løbe paa, og begyndte at blive hed om Ørerne. Jeg gik og jeg løb, jeg saa efter Fodsporrene men forgjæves. Indgangen fandt jeg ikke, og et Par Damer, der var der inde var ikke klogere end jeg, det var en ubehagelig Situation, endelig viste en frelsende Engel sig i Form af en Funktionær, og min Blindhed viste sig i det komiske Lys, jeg havde løbet forbi Indgangen flere Gange uden at se den. Jeg var ikke sen om at bruge mine Ben, først op paa Halmtorvet efter mit Tøj, men da jeg kom der var Vennen gaaet med Tøjet, og saa maatte jeg skynde mig til Stationen, hvor han stod og ventede paa mig. Han troede at jeg var bleven forhekset af Tivoli, det var jo heller ikke langt fra det, og min Ven tog sig en god Grin over min Vanskjæbne.

Et Kvarter efter dampede vi afsted og snart laa Hovedstaden bag os i Mørket, men i Tankerne gjennemgik vi atter og atter hvad vi havde set og hørt i de faa Dage.

Det var et langt Tog med trætte Udstillingsgjæster, der nu længtes tilbage til Hjemmet, med trætte Ben og trætte Øjne af at løbe omkring og se saa meget som muligt i den korte Tid, man kunde være borte fra Hjemmet. Overfarten over Storebelt var ikke behagelig, det regnede og blæste og adskillige Damer fik Søsyge og de deraf følgende Symptomer. I Nyborg blev vi omladede i saa faa Vogne at vi sad klemte inde "som Sild i en Tønde". Saa sov vi gjennem Fyn, kom til Fredericia i Dagbrækningen og fik os der en Kop Kaffe og lidt Brød, og saa gik det videre mod Vest. Op paa Dagen tog Regnen af og i straalende Solskin kom vi tilbage til vort Udgangspunkt. Snart var vi hjemme, og nu blev der en Spørgen og Fritten om hvad vi havde hørt og set, saa der blev ingen Ro for vi trætte Udstillingsrejsende, inden vi havde disket op med hele vore Beholdinger af Indtryk fra Turen. Og nu har du her ærede Læser — hvis du har fulgt mig saa langt — ogsaa Delagtighed i denne, som jeg ikke har glemt endnu, skjønt over fire Aar ere gaaede.

— helbreder —
Rheumatisme,
Kvæstelser,
Tandsmerter,
Brandsaar,
Neuralgia,
Forstoppelse,
Forvridninger,
Frostsaar,
Hostesmerter,
Rygsmerter.

Dr. August Koenig's
HAMBURGER

BRUST THEE

mod alle Sygdomme i
Brystet, Lungen,
og Struben.

Kun i Original-Pakker.

Pris — 25 — Cents.
Pris — Cents.
Pris — Cents.

En Leder.

Siden sin første Introduktion, har Electric Bitters vokset hurtig i offenlig Yndest, indtil de nu er i Forrangen af rene medicinske Styrkemidler og Altevativer. e indeholder intet, der gjør det muligt at bruge dem som Drikkemiddel eller Rusmiddel. De anerkjendes som den reneste Medicin mod alle Sygdomme i Maven, Leveren eller Nyrerne. — De vil kurere Hovedpine, Ufordøjelighed, Fasthed og fordrive Malaria fra Systemet. Garanti for Tilfredshed ledsager hver Flaske, eller Pengene tilbagebetales. Sælges af Sjøholm. Pris kun 50 Cts. pr. Flaske. [2.

En Værdifuld Bog for halv Pris.

John Blegen's Almanak og Haandbog for 1893 er udkommet med fornyet og forøget Indhold. Foruden en fuldstændig Almanak for Aaret i Lighed med den, som udgives af Kristiania Universitet (med Evangeliernes Text), indeholder Bogen en fuldstændig orienterende Oversigt (med udmærkede Illustrationer) over Verdens-Udstillingen i Chicago, Vejviser til Udstillingspladsen og Chicagos øvrige Seværdigheder og Hoteller.

Den indeholder endvidere Plads for Indtægter og Udgifter i Aarets Løb, Lægemiddel mod Saar og Utøj hos Kreaturer, Vejledning for Bygning, Plastring, og Maling af Huse, Bedømmelse af Kreaturers Netto-Vægt, Beregning af Fortjenesten paa Majs og Svineavl, de mest anerkjendte Regler for Nedsyltning af Frugter og Bær og en Mangfoldighed af vejledende Raad og Recepter for Farmen og Hjemmet.

Bogladeprisen er 40 Cts., men Bogen sendes portofrit til enhver, som endsender sin Adresse og 20 Cents i Frimærker eller Sølvmønt til.

John Blegen.
164 Randolph St., Chicago

Strube- og Kighoste.

Ballards Horehound Sirup befrier øjeblikkelig Strube- og Kighoste. Kurerer den værste Hoste og Forkjølelse. Skuffer aldrig; prøv det. Sælges hos Sjøholm.

Roser i Livets Ørken.

Sang og Digtning er det vakreste vi ved. Det er Blomsten i vor Tilværelse. Naar Sygdom kommer, naar Ulykken eller Modgangen i en eller anden Form møder, da styrkes vort Mod, da oplives vort Sind ved muntre Sange. Nordmænd og Danske i Amerika minder sit gamle Fædrelands Sange og andre vakre Digte. De læser eller synger dem i en stille Aftentime efter Dagens Slid og Møje. De hjemlige Toner rører mange af os ældre til Taarer. Vi fik dem i Buggave. Vi lærte Sangene af vor Mor, og vi har ikke glemt dem under Livets Strid. Derfor lider vi at se dem igjen, samlede i en Bog. „Spøgefuglen" er den bedste Norske og Danske Sangbog i Amerika. Den kan faas for 25 Cents hos:

Wm. Kriedt Publishing Co.
613-15 Wash. Av. S.
Minneapolis, Minn.

☞ I Partier en stor Rabat.